

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ένατο τμήμα)

της 9ης Νοεμβρίου 2017*

«Αίτηση αναιρέσεως – Επιδοτήσεις – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1239/2013 – Άρθρο 2 – Εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων τους (κυψελών) καταγωγής ή προελεύσεως Κίνας – Οριστικός αντισταθμιστικός δασμός – Απαλλαγή των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο αποδεκτής αναλήψεως υποχρεώσεως – Δυνατότητα διαχωρισμού»

Στην υπόθεση C-205/16 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 11 Απριλίου 2016,

SolarWorld AG, με έδρα τη Βόννη (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον L. Ruessmann, avocat, και τον J. Beck, solicitor,

αναιρεσείουσα,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

η **Brandoni solare SpA**, με έδρα το Castelfidardo (Ιταλία),

η **Solaria Energia y Medio Ambiente SA**, με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον L. Ruessmann, avocat, και τον J. Beck, solicitor,

προσφεύγουσες πρωτοδίκως,

το **Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης**, εκπροσωπούμενο από την H. Marcos Fraile, επικουρούμενη από την N. Tuominen, Avocată,

καθού πρωτοδίκως,

η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από την A. Demeneix, καθώς και από τους J.-F. Brakeland και T. Maxian Rusche,

το **China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME)**, με έδρα το Πεκίνο (Κίνα), εκπροσωπούμενο από τους J.-F. Bellis και A. Scalini, avocats, καθώς και από τον F. Di Gianni, avvocato,

παρεμβαίνοντες πρωτοδίκως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. Vajda, πρόεδρο τμήματος, E. Juhász και K. Λυκούργο (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: E. Tanchev

γραμματέας: L. Hewlett, κύρια διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζήτησεως της 9ης Μαρτίου 2017,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 1ης Ιουνίου 2017,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτηση αναιρέσεως, η SolarWorld AG ζητεί την αναίρεση της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 1ης Φεβρουαρίου 2016, SolarWorld κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-142/14, μη δημοσιευθείσα, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, EU:T:2016:68), στο μέτρο που απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή των SolarWorld, Brandoni solare SpA και Solaria Energia y Medio Ambiente SA με αντικείμενο την ακύρωση του άρθρου 2 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1239/2013 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 2013, για την επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού σχετικά με τις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (π.χ. κυψέλες) καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2013, L 325, σ. 66, στο εξής: επίδικος κανονισμός).

Το νομικό πλαίσιο

Ο βασικός κανονισμός

- 2 Το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) 597/2009 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουνίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009, L 188, σ. 93, στο εξής: βασικός κανονισμός), το οποίο επιγράφεται «Αναλήψεις υποχρεώσεων», ορίζει τα εξής:

«1. Υπό την προϋπόθεση ότι έχει διατυπωθεί προσωρινό συμπέρασμα το οποίο επιβεβαιώνει την ύπαρξη επιδοτήσεων και την εξ αυτών πρόκληση ζημίας, η Επιτροπή μπορεί να αποδεχθεί οικειοθελώς προτεινόμενες ικανοποιητικές αναλήψεις υποχρεώσεων, βάσει των οποίων:

- α) η χώρα καταγωγής ή/και εξαγωγής συμφωνεί να καταργήσει ή να μειώσει την επιδότηση ή να λάβει άλλου είδους μέτρα για την αντιμετώπιση των συνεπειών της· ή
- β) ο εξαγωγέας αναλαμβάνει την υποχρέωση να αναθεωρήσει τις τιμές που εφαρμόζει ή να διακόψει τις εξαγωγές προς την εκάστοτε περιοχή των προϊόντων τα οποία τυγχάνουν αντισταθμισμών επιδοτήσεων, ούτως ώστε η Επιτροπή, μετά από συγκεκριμένες διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή, να πεισθεί ότι εξαλείφθηκαν οι ζημιογόνες συνέπειες των επιδοτήσεων.

Σε αυτή την περίπτωση και στο βαθμό που ισχύουν οι αναλήψεις υποχρεώσεων, οι προσωρινοί δασμοί που έχει επιβάλει η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 3, και οι οριστικοί δασμοί που έχει επιβάλει το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 1, δεν εφαρμόζονται στις

αντίστοιχες εισαγωγές του εν λόγω προϊόντος που κατασκευάζεται από τις εταιρείες οι οποίες αναφέρονται στην απόφαση της Επιτροπής για την αποδοχή των αναλήψεων υποχρεώσεων και σε οποιαδήποτε μεταγενέστερη τροποποίηση της εν λόγω απόφασης.

Οι αυξήσεις τιμών βάσει αυτών των αναλήψεων υποχρεώσεων δεν επιτρέπεται να είναι μεγαλύτερες από αυτές που χρειάζονται για την αντιστάθμιση του ύψους των αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων, και μάλιστα πρέπει να υπολείπονται του ύψους των αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων αν αυτές οι αυξήσεις επαρκούν για την εξάλειψη της ζημίας που έχει προκληθεί στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής.

[...]

9. Σε περίπτωση παραβίασης ή ανάκλησης των αναλήψεων υποχρεώσεων από οποιοδήποτε μέρος των αναλήψεων υποχρεώσεων, ή σε περίπτωση ανάκλησης της αποδοχής της ανάληψης υποχρέωσης από την Επιτροπή, η αποδοχή της ανάληψης υποχρέωσης ανακαλείται, κατόπιν διαβουλεύσεων, με απόφαση της Επιτροπής ή με κανονισμό της Επιτροπής, όπως πρέπει, και εφαρμόζεται ο προσωρινός δασμός που έχει επιβληθεί από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 12 ή ο οριστικός δασμός που έχει επιβληθεί από το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1, υπό τον όρο ότι ο ενδιαφερόμενος εξαγωγέας, ή η χώρα καταγωγής και/ή εξαγωγής έλαβαν την ευκαιρία να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους εκτός αν η ανάληψη υποχρέωσης ανακληθεί από τον εξαγωγέα ή από την εν λόγω χώρα.

[...]»

Ο επίδικος κανονισμός

- 3 Κατά την αιτιολογική σκέψη 753 του επίδικου κανονισμού, «[τ]α ενδιαφερόμενα μέρη παρατήρησαν ότι [...] η ελαστικότητα τιμών της ζήτησης μπορεί να είναι πολύ μεγάλη. Ενώ ευσταθεί ότι μια μεγάλη αύξηση των τιμών μπορεί να οδηγήσει σε σημαντική μείωση της ζήτησης [...] είναι πολύ απίθανο οι αυξήσεις των τιμών που θα προκληθούν από τα μέτρα να είναι σημαντικές για τους ακόλουθους λόγους. [...] [Ο] οικονομικός αντίκτυπος της ανάληψης υποχρέωσης την οποία αποδέχθηκε η Επιτροπή είναι ότι οι Κινέζοι παραγωγοί εξαγωγείς θα προμηθεύουν το υπό εξέταση προϊόν σε ελάχιστη τιμή εισαγωγής μικρότερη από 60 c/W, που είναι κατά πολύ κατώτερη από την τιμή που παρατηρήθηκε κατά την ΠΕ και σε όγκο [που] αντιστοιχεί χονδρικά στο σημερινό μερίδιο αγοράς τους. Σε αυτό το επίπεδο τιμών, δεν φαίνεται πολύ πιθανό να μειωθεί σημαντικά η ζήτηση, επειδή αυτό το επίπεδο τιμών εξασφαλίζει επαρκή ζήτηση τόσο με βάση το σημερινό επίπεδο στήριξης που παρέχουν τα συστήματα στήριξης όσο και με βάση τα σημερινά επίπεδα ισότητας των δικτύων. Επιπλέον, η τιμή της ηλεκτρικής ενέργειας για τους τελικούς καταναλωτές αναμένεται να αυξηθεί ενώ η τιμή του υπό εξέταση προϊόντος αναμένεται να μειωθεί. Βάσει ενός τύπου τιμαριθμικής αναπροσαρμογής, η ανάληψη υποχρέωσης διασφαλίζει τη συνεκτίμηση περαιτέρω μειώσεων των τιμών του υπό εξέταση προϊόντος για την ελάχιστη τιμή εισαγωγής».
- 4 Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, του επίδικου κανονισμού, επιβάλλεται οριστικός αντισταθμιστικός δασμός στις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών ή φωτοβολταϊκών πάνελ κρυσταλλικού πυριτίου, καθώς και κυψελών του τύπου που χρησιμοποιείται σε φωτοβολταϊκές συστοιχίες ή φωτοβολταϊκά πάνελ κρυσταλλικού πυριτίου, καταγωγής ή προελεύσεως Κίνας, που εμπίπτουν σε ορισμένους κωδικούς της Συνδυασμένης Ονοματολογίας περιλαμβανόμενους στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ 1987, L 256, σ. 1), όπως ίσχυε κατά την έκδοση του επίδικου κανονισμού (στο εξής: ΣΟ). Η παράγραφος 2 του άρθρου αυτού ορίζει τον συντελεστή του οριστικού αντισταθμιστικού δασμού που εφαρμόζεται στην καθαρή τιμή, «ελεύθερο στα σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης», πριν από την επιβολή δασμού, για τα προϊόντα που περιγράφονται στην παράγραφο 1 του εν λόγω άρθρου και κατασκευάζονται από τις απαριθμούμενες στην ως άνω παράγραφο 2 εταιρείες.

- 5 Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, του επίδικου κανονισμού, το οποίο εφαρμόζεται σε ορισμένα προϊόντα που προσδιορίζονται βάσει κωδικών της ΣΟ και τιμολογούνται από εταιρίες των οποίων τις αναλήψεις υποχρεώσεων έχει αποδεχθεί η Επιτροπή και των οποίων οι επωνυμίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα της εκτελεστικής απόφασης 2013/707/ΕΕ της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2013, για τη βεβαίωση της αποδοχής ανάληψης υποχρέωσης που προτάθηκε στο πλαίσιο των διαδικασιών αντιντάμπινγκ και κατά των επιδοτήσεων όσον αφορά τις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχίων κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (δηλαδή κυψελών) καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας κατά την περίοδο εφαρμογής των οριστικών μέτρων (ΕΕ 2013, L 325, σ. 214), οι εισαγωγές που διασαφίζονται για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία απαλλάσσονται από τον αντισταθμιστικό δασμό που επιβάλλεται με το άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού εφόσον πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις.
- 6 Το άρθρο 2, παράγραφος 2, του επίδικου κανονισμού ορίζει ότι τελωνειακή οφειλή γεννάται κατά τη χρονική στιγμή αποδοχής της διασαφήσεως για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία, όταν διαπιστώνεται ότι δεν πληρούνται μία ή περισσότερες από τις προϋποθέσεις του άρθρου 2, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού ή όταν η Επιτροπή ανακαλεί την εκ μέρους της αποδοχή της αναλήψεως υποχρέωσης.

Ιστορικό της διαφοράς

- 7 Η SolarWorld είναι ευρωπαϊκή εταιρία παραγωγής φωτοβολταϊκών συστοιχίων κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων τους.
- 8 Κατόπιν καταγγελίας που κατέθεσε η EU ProSun, ένωση Ευρωπαίων παραγωγών φωτοβολταϊκών συστοιχίων κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων τους, η Επιτροπή δημοσίευσε, στις 6 Σεπτεμβρίου 2012, ανακοίνωση ενάρξεως διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχίων κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (π.χ. κυψέλες και πλακίδια) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2012, C 269, σ. 5).
- 9 Στις 8 Νοεμβρίου 2012, η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση περί ενάρξεως διαδικασίας κατά των επιδοτήσεων σχετικά με τις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχίων κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (π.χ. κυψέλες και πλακίδια) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2012, C 340, σ. 13).
- 10 Στις 4 Ιουνίου 2013, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΕ) 513/2013, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχίων κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (π.χ. κυψέλες και πλακίδια) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 182/2013 για την καταγραφή των εν λόγω εισαγωγών καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2013, L 152, σ. 5).
- 11 Με έγγραφο που απηύθυνε στην Επιτροπή στις 27 Ιουλίου 2013, το China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (στο εξής: CCCME) [Εμπορικό Επιμελητήριο της Κίνας για τις Εισαγωγές και της Εξαγωγές Μηχανημάτων και Ηλεκτρονικών Προϊόντων (CCCME), Κίνα] υπέβαλε, στο πλαίσιο της έρευνας αντιντάμπινγκ, προσφορά για την ανάληψη υποχρέωσης από κοινού με πλειάδα Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων. Πρότεινε, ουσιαστικά, εξ ονόματος των ανωτέρω καθώς και ιδίω ονόματι, την εφαρμογή ελάχιστων τιμών κατά την εισαγωγή για τις φωτοβολταϊκές συστοιχίες και καθένα από τα βασικά συστατικά στοιχεία τους (κυψέλες και πλακίδια) μέχρις ενός ορισμένου ετήσιου επιπέδου εισαγωγών (στο εξής: ΕΤΕ).
- 12 Στις 2 Αυγούστου 2013, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 2013/423/ΕΕ, για την αποδοχή ανάληψης υποχρέωσης που προτάθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχίων κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (π.χ. κυψέλες

και πλακίδια) καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2013, L 209, σ. 26), από ομάδα συνεργασθέντων στη διαδικασία Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων, σε συνεννόηση με το CCCME, οι οποίοι απαριθμούνται στο παράρτημα της εν λόγω αποφάσεως.

- 13 Ο κανονισμός (ΕΕ) 748/2013 της Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 2013, για την τροποποίηση του κανονισμού 513/2013 (ΕΕ 2013, L 209, σ. 1), εκδόθηκε προκειμένου να ληφθεί υπόψη η απόφαση 2013/423. Μεταξύ άλλων τροποποιήσεων, προσέθεσε στον κανονισμό 513/2013 το άρθρο 6, το οποίο προβλέπει ότι, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, οι εισαγωγές που διασαφίζονται για τη θέση ορισμένων προϊόντων σε ελεύθερη κυκλοφορία και οι οποίες έχουν τιμολογηθεί από τις απαριθμούμενες στο παράρτημα της αποφάσεως 2013/423 εταιρίες, των οποίων οι αναλήψεις υποχρεώσεως έχουν γίνει αποδεκτές εκ μέρους της Επιτροπής, απαλλάσσονται από τον προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ που επιβάλλεται με το άρθρο 1 του κανονισμού 513/2013.
- 14 Με έγγραφο της 25ης Σεπτεμβρίου 2013, καταρχάς, το CCCME, ιδίω ονόματι και ως εκπρόσωπος των παραγωγών-εξαγωγέων των οποίων η αρχική προσφορά για ανάληψη υποχρεώσεως είχε γίνει αποδεκτή, ζήτησε από την Επιτροπή να δεχθεί τους όρους αυτής της δεσμεύσεως για την εξάλειψη και των επιζήμιων συνεπειών των εισαγωγών που αποτελούσαν αντικείμενο επιδοτήσεων.
- 15 Στις 4 Δεκεμβρίου 2013, η Επιτροπή εξέδωσε την εκτελεστική απόφαση 2013/707.
- 16 Στις 2 Δεκεμβρίου 2013, το Συμβούλιο εξέδωσε τον επίδικο κανονισμό.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη

- 17 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 28 Φεβρουαρίου 2014, οι προσφεύγουσες πρωτοδίκως άσκησαν προσφυγή με αίτημα την ακύρωση του άρθρου 2 του επίδικου κανονισμού.
- 18 Προς στήριξη της προσφυγής τους προέβαλαν τρεις λόγους ακυρώσεως. Με τον πρώτο και τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως υποστήριξαν ότι το άρθρο 2 του επίδικου κανονισμού θεσπίστηκε από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και κατά παράβαση του άρθρου 13 του βασικού κανονισμού, στο μέτρο που το εν λόγω άρθρο 2 εξαιρεί από τα αντισταθμιστικά μέτρα τους Κινέζους παραγωγούς των οποίων την παράνομη κοινή ανάληψη υποχρεώσεως είχε αποδεχτεί η Επιτροπή, προσβάλλοντας τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών και το δικαίωμά τους σε δίκαιη δίκη, παραβιάζοντας την αρχή της χρηστής διοικήσεως και ενεργώντας κατά παράβαση του άρθρου 13, παράγραφος 4, και του άρθρου 29, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προέβαλαν ότι το εν λόγω άρθρο 2 παραβιάζει το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ στο μέτρο που εξαιρεί ορισμένους Κινέζους παραγωγούς από τα αντισταθμιστικά μέτρα βάσει προσφοράς αναλήψεως υποχρεώσεως, αποδεκτής και βεβαιωθείσας με τον επίδικο κανονισμό, η οποία αποτελεί οριζόντια σύμπραξη για τον καθορισμό των τιμών.
- 19 Με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ως απαράδεκτη για τον λόγο ότι το άρθρο 2 του επίδικου κανονισμού, το οποίο αποτελούσε τη μόνη προσβαλλόμενη διάταξη, δεν μπορούσε να διαχωριστεί από τις υπόλοιπες διατάξεις του κανονισμού αυτού.

Αιτήματα των διαδίκων

- 20 Με την αίτηση αναιρέσεως, η SolarWorld ζητεί από το Δικαστήριο:
 - να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την αίτηση αναιρέσεως·
 - να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη·

- να αποφανθεί επί της ουσίας και να ακυρώσει το άρθρο 2 του επίδικου κανονισμού, ή να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να εξετάσει την προσφυγή ακυρώσεως επί της ουσίας, και
 - να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 21 Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει την αίτηση αναίρεσεως και
 - να καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα της κατ' αναίρεση δίκης και της δίκης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 22 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει την αίτηση αναίρεσεως ως νόμω αβάσιμη και
 - να καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναίρεσεως

- 23 Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσεως, η SolarWorld προβάλλει δύο λόγους. Ο πρώτος λόγος αναίρεσεως αντλείται από πλάνη στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κρίνοντας ότι το άρθρο 2 του επίδικου κανονισμού δεν μπορούσε να διαχωριστεί από τον υπόλοιπο κανονισμό. Ο δεύτερος λόγος αναίρεσεως αντλείται από παράβαση των άρθρων 20 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).

Επί του πρώτου λόγου αναίρεσεως που στηρίζεται στη δυνατότητα διαχωρισμού του άρθρου 2 του επίδικου κανονισμού

Επί του παραδεκτού

- 24 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι ο πρώτος λόγος αναίρεσεως είναι απαράδεκτος, αφενός, διότι η SolarWorld απλώς και μόνον επαναλαμβάνει την αιτίαση περί της δυνατότητας διαχωρισμού του άρθρου 2 του επίδικου κανονισμού την οποία είχε προβάλει πρωτοδίκως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και, αφετέρου, διότι η εξέταση της δυνατότητας διαχωρισμού της διατάξεως αυτής εμπίπτει στην εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών.
- 25 Πρέπει, πρώτον, να επισημανθεί ότι, όταν ο αναιρεσείων αμφισβητεί την ερμηνεία ή την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο, τα νομικά ζητήματα που εξετάστηκαν πρωτοδίκως μπορούν να εξεταστούν εκ νέου στο πλαίσιο της αιτήσεως αναίρεσεως. Συγκεκριμένα, αν ο αναιρεσείων δεν θα μπορούσε να στηρίξει, κατά τον τρόπο αυτό, την αίτηση αναίρεσεως σε λόγους και επιχειρήματα που προέβαλε ήδη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η διαδικασία της αναίρεσεως θα καθίστατο εν μέρει άνευ αντικειμένου (απόφαση της 19ης Ιανουαρίου 2017, Επιτροπή κατά Total και Elf Aquitaine, C-351/15 P, EU:C:2017:27, σκέψη 31 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 26 Εν προκειμένω, με τον πρώτο λόγο αναίρεσεως, η SolarWorld δεν επιδιώκει απλώς την επανεξέταση της προσφυγής που άσκησε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, αλλά βάζει ακριβώς κατά της νομικής αιτιολογίας που οδήγησε το Γενικό Δικαστήριο στην εκτίμηση ότι το άρθρο 2 του επίδικου κανονισμού δεν μπορούσε να διαχωριστεί από τις υπόλοιπες διατάξεις του κανονισμού αυτού, καθώς και του συμπεράσματος που άντλησε το Γενικό Δικαστήριο από την εκτίμηση αυτή, ότι, δηλαδή, η προσφυγή της SolarWorld ήταν απαράδεκτη. Για τον σκοπό αυτό, η SolarWorld προσδιόρισε

επαρκώς κατά νόμον τα χωρία της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως που θεωρεί ότι πάσχουν πλάνη περί το δίκαιο και τα νομικά επιχειρήματα που προβάλλονται προς στήριξη του αιτήματός της, παρέχοντας με τον τρόπο αυτό τη δυνατότητα στο Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχο του.

- 27 Δεύτερον πρέπει να υπογραμμιστεί ότι ενδεχόμενη πλάνη στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την εκτίμηση της δυνατότητας διαχωρισμού ορισμένης διατάξεως από μια πράξη του δικαίου της Ένωσης συνιστά πλάνη περί το δίκαιο υποκειμένη στον έλεγχο του Δικαστηρίου (για τον έλεγχο αυτό, βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 29ης Μαρτίου 2012, Επιτροπή κατά Εσθονίας, C-505/09 P, EU:C:2012:179, σκέψεις 110 έως 122).
- 28 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως είναι παραδεκτός.

Επί της ουσίας

– Επιχειρήματα των διαδίκων

- 29 Η SolarWorld εκτιμά ότι το άρθρο 2 του επίδικου κανονισμού μπορεί να αποσπασθεί από τις υπόλοιπες διατάξεις και, ειδικότερα, από το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, και ότι, συνεπώς, ενδεχόμενη ακύρωσή του δεν θα μετέβαλλε το πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού. Συναφώς, το σκεπτικό του Γενικού Δικαστηρίου που περιλαμβάνεται στις σκέψεις 55 και 59 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως στηρίζεται, κατά την άποψή της, σε εσφαλμένη εκτίμηση της έννοιας των «αντισταθμιστικών μέτρων» και των «αντισταθμιστικών δασμών».
- 30 Η SolarWorld επισημαίνει ότι τα αντισταθμιστικά μέτρα μπορούν να είναι διαφόρων ειδών (δασμοί κατ' αξίαν, καθορισμένα ποσά σε ευρώ ή ΕΤΕ). Όσον αφορά ειδικότερα τις ΕΤΕ, το άρθρο 13 του βασικού κανονισμού παρέχει στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή τη δυνατότητα να αποδέχονται αναλήψεις υποχρεώσεως ΕΤΕ εκ μέρους μεμονωμένων παραγωγών-εξαγωγέων, εφόσον οι προτεινόμενες τιμές εξαλείφουν τις επιζήμιες συνέπειες της επιδοτήσεως. Οι παραγωγοί αυτοί απαλλάσσονται ακολούθως από τον δασμό κατ' αξίαν λόγω υπαγωγής τους σε άλλου είδους μέτρα, δηλαδή στις ΕΤΕ στο πλαίσιο της αναληφθείσας εκ μέρους τους υποχρεώσεως. Συνεπώς, ο σκοπός των αντισταθμιστικών μέτρων, ανεξαρτήτως του είδους τους, έγκειται στην ικανότητά τους να εξαλείφουν τη ζημία που έχουν υποστεί οι παραγωγοί του ίδιου προϊόντος στην Ένωση, και επιτελεί συναφώς διορθωτική λειτουργία.
- 31 Συνεπώς, κατά την άποψη της SolarWorld, η επιβολή άλλου είδους αντισταθμιστικών μέτρων δεν μεταβάλλει το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού που τα επιβάλλει, διότι τα μέτρα αυτά καλύπτουν το σύνολο των εισαγωγών που προέρχονται από παραγωγούς-εξαγωγείς, για τους οποίους έχει διαπιστωθεί ότι επωφελούνται από τις επιζήμιες επιδοτήσεις.
- 32 Η SolarWorld υποστηρίζει επίσης ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 13, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, το οποίο προβλέπει την επιβολή δασμών κατ' αξίαν σε περίπτωση παραβιάσεως ή ανακλήσεως μιας αναλήψεως υποχρεώσεως ΕΤΕ, η Επιτροπή έχει την ευχέρεια να μεταβάλλει τη μορφή των αντισταθμιστικών μέτρων χωρίς να τίθεται ζήτημα μεταβολής της εκτάσεως εφαρμογής των μέτρων αυτών. Εν προκειμένω, το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', του επίδικου κανονισμού παραπέμπει συγκεκριμένα στο εν λόγω άρθρο 13, παράγραφος 9, μετά δε την έκδοση του επίδικου κανονισμού, η Επιτροπή έχει ανακαλέσει την αποδοχή της αναλήψεως υποχρεώσεως ΕΤΕ πολλών Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων επιβάλλοντάς τους δασμούς κατ' αξίαν. Συνεπώς, δεν υπήρξε ούτε μία χρονική στιγμή από την έναρξη ισχύος του επίδικου κανονισμού κατά την οποία οι εν λόγω παραγωγοί-εξαγωγείς δεν υπάγονταν σε αντισταθμιστικά μέτρα.
- 33 Υπό τις συνθήκες αυτές, εάν το Γενικό Δικαστήριο είχε δεχθεί την προσφυγή και είχε ακυρώσει το άρθρο 2 του επίδικου κανονισμού με το σκεπτικό ότι η ΕΤΕ δεν εξαλείφει τη ζημία που προκαλείται στη βιομηχανία της Ένωσης, τίποτε δεν θα εμπόδιζε το Συμβούλιο και την Επιτροπή να ορίσουν νέα

ΕΤΕ σε επίπεδο το οποίο να επαρκεί για την εξάλειψη της ζημίας αυτής, σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού. Συναφώς, η SolarWorld επισημαίνει ότι η εν λόγω ακύρωση δεν θα μετέβαλλε απαραίτητως την έκταση εφαρμογής των μέτρων, όπως εκτιμά το Γενικό Δικαστήριο στον πυρήνα της αιτιολογίας του που περιλαμβάνεται στη σκέψη 55 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως. Η μόνη έννομη συνέπεια της ακυρώσεως αυτής θα ήταν ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή θα έπρεπε να αποδεχτούν νέες αναλήψεις υποχρεώσεως περιέχουσες νέες ΕΤΕ για τη εξάλειψη των επιζήμιων συνεπειών της επιδοτήσεως ή να αποφασίσουν την επιβολή δασμών κατ' αξίαν στο σύνολο των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων.

- 34 Περαιτέρω, η SolarWorld υποστηρίζει ότι η νομολογία που παραθέτει το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 57 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως δεν μπορεί να στηρίξει το συμπέρασμα ότι το άρθρο 2 του επίδικου κανονισμού δεν δύναται να αποσπασθεί από τον υπόλοιπο κανονισμό.
- 35 Τέλος, όσον αφορά το τελευταίο χωρίο της σκέψεως 55 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, κατά το οποίο «[οι] εισαγωγές προϊόντων προερχομένων από Κινέζους εξαγωγείς που δεν έχουν αναλάβει τη δέσμευση που έγινε δεκτή από την Επιτροπή [αντιστοιχούν] στο 30 % των συνολικών εισαγωγών του συγκεκριμένου προϊόντος», η SolarWorld υπενθυμίζει ότι το άρθρο 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού επιβάλλει τον καθορισμό των ΕΤΕ σε επίπεδο το οποίο πρέπει να επαρκεί για την εξάλειψη της ζημίας, ανεξαρτήτως του ποσοστού των εισαγωγών που υπόκεινται στα αντισταθμιστικά μέτρα με τη μορφή ΕΤΕ. Ομοίως, κατά τη SolarWorld, ο μεγάλος αριθμός των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων που υπόκεινται στις ΕΤΕ δεν μεταβάλλει το γεγονός ότι ο επίδικος κανονισμός επιβάλλει αντισταθμιστικά μέτρα και ότι η μορφή των μέτρων αυτών είναι ζήτημα το οποίο δεν έχει σχέση ούτε με την έκταση εφαρμογής ούτε με τον σκοπό τους.
- 36 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, υποστηρίζει ότι ο πρώτος λόγος αναιρέσεως της SolarWorld πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος. Τα εν λόγω θεσμικά όργανα εκτιμούν ότι η μερική ακύρωση του επίδικου κανονισμού αποκλείεται, δεδομένου ότι θα είχε ως αποτέλεσμα την υποκατάσταση του κανονισμού αυτού με πράξη διακριτού περιεχομένου, η οποία δεν ανταποκρίνεται στις προθέσεις του συντάκτη του εν λόγω κανονισμού και θα επηρέαζε, συνεπώς, την ουσία του κανονισμού αυτού.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 37 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η SolarWorld αμφισβητεί, κατ' ουσίαν, την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου που περιλαμβάνεται στις σκέψεις 55 και 59 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως ότι η ακύρωση του άρθρου 2 του επίδικου κανονισμού θα επηρέαζε την ουσία του κανονισμού αυτού και ότι, συνεπώς, η διάταξη αυτή δεν μπορεί να αποσπασθεί από τις υπόλοιπες διατάξεις του εν λόγω κανονισμού.
- 38 Από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου συνάγεται ότι η μερική ακύρωση πράξεως της Ένωσης είναι δυνατή μόνον εφόσον τα στοιχεία των οποίων ζητείται η ακύρωση μπορούν να διαχωριστούν από την υπόλοιπη πράξη. Συναφώς, το Δικαστήριο έχει κρίνει κατ' επανάληψη ότι δεν πληρούται η απαίτηση αυτή όταν η μερική ακύρωση μιας πράξεως θα είχε ως αποτέλεσμα να μεταβληθεί η ουσία της (απόφαση της 12ης Νοεμβρίου 2015, Ηνωμένο Βασίλειο κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-121/14, EU:C:2015:749, σκέψη 20 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 39 Επίσης, η εξακρίβωση της δυνατότητας διαχωρισμού στοιχείων μιας πράξεως της Ένωσης προϋποθέτει την εξέταση του περιεχομένου τους, προκειμένου να εκτιμηθεί αν η ακύρωση των στοιχείων αυτών θα μετέβαλλε το πνεύμα και την ουσία της συγκεκριμένης πράξεως (αποφάσεις της 29ης Μαρτίου 2012, Επιτροπή κατά Εσθονίας, C-505/09 P, EU:C:2012:179, σκέψη 112, και της 12ης Νοεμβρίου 2015, Ηνωμένο Βασίλειο κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-121/14, EU:C:2015:749, σκέψη 21).

- 40 Εν προκειμένω, κατά το άρθρο 1 του επίδικου κανονισμού, επιβάλλεται οριστικός αντισταθμιστικός δασμός στις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών ή φωτοβολταϊκών πάνελ κρυσταλλικού πυριτίου και κυψελών του τύπου που χρησιμοποιείται σε φωτοβολταϊκές συστοιχίες ή φωτοβολταϊκά πάνελ κρυσταλλικού πυριτίου, καταγωγής ή προελεύσεως Κίνας, που εμπίπτουν σε ορισμένους κωδικούς της ΣΟ, ο δε συντελεστής του εν λόγω αντισταθμιστικού δασμού ποικίλλει σε συνάρτηση με τις εταιρίες που κατασκευάζουν τα προϊόντα αυτά.
- 41 Κατά το άρθρο 2 του επίδικου κανονισμού, το οποίο εφαρμόζεται σε ορισμένα προϊόντα που προσδιορίζονται βάσει κωδικών της ΣΟ και τιμολογούνται από εταιρίες των οποίων τις αναλήψεις υποχρεώσεως έχει αποδεχθεί η Επιτροπή, οι εισαγωγές που διασαφίζονται για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία απαλλάσσονται από τον δασμό αντιντάμπινγκ που επιβάλλεται με το άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού, εφόσον πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις, ενώ η απαλλαγή παύει να ισχύει όταν διαπιστώνεται ότι δεν πληρούνται μία ή περισσότερες από τις προϋποθέσεις αυτές, ή όταν η Επιτροπή ανακαλεί την αποδοχή της αναλήψεως υποχρεώσεως. Όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 11 της παρούσας αποφάσεως, οι ΕΤΕ για τις συγκεκριμένες φωτοβολταϊκές συστοιχίες και πάνελ και για καθένα από τα βασικά συστατικά στοιχεία τους (κυψέλες και πλακίδια) ισχύουν μόνο μέχρι ενός ορισμένου ετήσιου επιπέδου εισαγωγών.
- 42 Από τις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του επίδικου κανονισμού προκύπτει, συνεπώς, ότι το εν λόγω άρθρο 2 προβλέπει, διά της αναλήψεως υποχρεώσεως σχετικής με ΕΤΕ, απαλλαγή από την καταβολή των αντισταθμιστικών δασμών που επιβάλλονται δυνάμει του ως άνω άρθρου 1, εντός των ορίων ορισμένου ετήσιου όγκου εισαγωγών.
- 43 Σ' αυτό ακριβώς το κανονιστικό πλαίσιο εντάσσεται και η κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, στη σκέψη 55 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι το άρθρο 2 του επίδικου κανονισμού «χορηγεί, μέχρι ορισμένου ποσοτικού ορίου, απαλλαγή από τους αντισταθμιστικούς δασμούς στις κατονομαζόμενες επιχειρήσεις, υπό την επιφύλαξη της τηρήσεως των όρων που η ίδια προβλέπει. Η ακύρωση της [διατάξεως αυτής] θα είχε ως συνέπεια, με την κατάργηση της απαλλαγής από τους δασμούς που ισχύει εντός του ποσοτικού αυτού ορίου, να προσδώσει ευρύτερη έκταση στο πεδίο εφαρμογής των αντισταθμιστικών δασμών από εκείνη που απορρέει από την εφαρμογή του οριστικού κανονισμού όπως αυτός θεσπίστηκε από το Συμβούλιο, καθόσον, στην περίπτωση αυτή, θα επιβάλλονταν οι εν λόγω δασμοί επί όλων των εισαγωγών του συγκεκριμένου προϊόντος προελεύσεως Κίνας, ενώ, αν εφαρμοστεί ο εν λόγω κανονισμός στο σύνολό του, οι δασμοί αυτοί πλήττουν μόνον τις εισαγωγές προϊόντων προερχομένων από Κινέζους εξαγωγείς που δεν έχουν αναλάβει τη δέσμευση που έκανε δεκτή η Επιτροπή με την εκτελεστική απόφαση 2013/707, εισαγωγές που αντιστοιχούν, κατά τους διαδίκους, στο 30 % των συνολικών εισαγωγών του συγκεκριμένου προϊόντος. Ένα τέτοιο αποτέλεσμα θα συνιστούσε μεταβολή της ουσίας της πράξεως στην οποία εντάσσεται η διάταξη της οποίας ζητείται η ακύρωση, εν προκειμένω του [επίδικου] κανονισμού».
- 44 Στη σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, το Γενικό Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, δεδομένης της μεταβολής της ουσίας του επίδικου κανονισμού που θα συνεπαγόταν η ακύρωση του άρθρου 2 του κανονισμού αυτού, η οποία θα καταργούσε την απαλλαγή από τους αντισταθμιστικούς δασμούς των εισαγωγών Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων που είχαν αναλάβει δέσμευση αποδεκτή από την Επιτροπή, η συγκεκριμένη διάταξη δεν μπορεί να αποσπασθεί από τον υπόλοιπο κανονισμό.
- 45 Επισημαίνεται ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η SolarWorld στο πλαίσιο του πρώτου λόγου αναιρέσεως, το συμπέρασμα αυτό του Γενικού Δικαστηρίου στη σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως δεν πάσχει πλάνη περί το δίκαιο.
- 46 Πρώτον, από τις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του επίδικου κανονισμού προκύπτει ότι, όπως επιβεβαίωσαν όλοι οι διάδικοι στην αναιρετική δίκη, ο νομοθέτης της Ένωσης έθεσε, με την έκδοση του κανονισμού αυτού, σε εφαρμογή μέτρα εμπορικής άμυνας που συνιστούν σειρά μέτρων ή «πακέτο». Πράγματι, ο εν λόγω κανονισμός επιβάλλει δύο χωριστά μέτρα συμπληρωματικού

χαρακτήρα, με σκοπό την επίτευξη κοινού αποτελέσματος, δηλαδή την εξάλειψη των επιζήμιων συνεπειών, στη βιομηχανία της Ένωσης, των κινεζικών επιδοτήσεων που αφορούν τα συγκεκριμένα προϊόντα διασφαλίζοντας παράλληλα τα συμφέροντα της βιομηχανίας αυτής.

- 47 Επιβάλλεται, συναφώς, η παραπομπή στην αιτιολογική σκέψη 753 του επίδικου κανονισμού, στην οποία εκτίθενται, στο πλαίσιο αναλύσεως της επιδράσεως που έχει η επιβολή των μέτρων εμπορικής άμυνας στο συμφέρον της βιομηχανίας της Ένωσης, τα αποτελέσματα που, κατά το Συμβούλιο, θα έχει η ανάληψη υποχρεώσεως σχετικής με την ΕΤΕ στην προσφορά και στη ζήτηση των συγκεκριμένων προϊόντων. Από την εξέταση αυτής της αιτιολογικής σκέψεως προκύπτουν δύο διαπιστώσεις. Αφενός, η συγκεκριμένη ανάληψη υποχρεώσεως θα έχει θετικό οικονομικό αντίκτυπο στην ευρωπαϊκή αγορά των εν λόγω προϊόντων, υπό την έννοια ότι η ΕΤΕ, προβλέποντας χαμηλότερη τιμή από εκείνη που παρατηρήθηκε κατά την περίοδο της έρευνας, θα διατηρήσει τη ζήτηση των οικείων προϊόντων εντός της Ένωσης σε επαρκές επίπεδο. Το μέτρο αυτό, όπως φαίνεται, έχει σημαντικά αποτελέσματα, διαφορετικά από την επιβολή δασμού κατ' αξίαν.
- 48 Αφετέρου, η ανάληψη υποχρεώσεως σχετικής με την ΕΤΕ φαίνεται να αποτελεί μέτρο το οποίο έλαβε υπόψη το Συμβούλιο κατά την εξέταση της επιδράσεως όλων των μέτρων εμπορικής άμυνας στον σκοπό του επίδικου κανονισμού, ο οποίος συνίσταται στην εξάλειψη των επιζήμιων για τη βιομηχανία της Ένωσης συνεπειών των κινεζικών επιδοτήσεων που αφορούν τα συγκεκριμένα προϊόντα με παράλληλη διασφάλιση των συμφερόντων της βιομηχανίας αυτής.
- 49 Επομένως, ο νομοθέτης της Ένωσης έκρινε την ανάληψη υποχρεώσεως σχετικής με την ΕΤΕ, όπως και την επιβολή δασμού κατ' αξίαν, ως ουσιώδες μέσο για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκει ο κανονισμός αυτός.
- 50 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να γίνει δεκτό το επιχείρημα της SolarWorld ότι η ακύρωση του άρθρου 2 του επίδικου κανονισμού, ακόμη κι αν συνεπαγόταν, για τις εταιρίες που είχαν αναλάβει υποχρεώσεις σχετικές με την ΕΤΕ, την κατάργηση του ευεργετήματος που παρείχε η εν λόγω ανάληψη και την επιβολή δασμού κατ' αξίαν, δεν θα επηρέαζε την ουσία του κανονισμού αυτού, στο μέτρο που και η επιβολή δασμού κατ' αξίαν επιτρέπει την επίτευξη του ίδιου σκοπού με εκείνον που επιδιώκει η συγκεκριμένη ανάληψη υποχρεώσεως.
- 51 Δεύτερον, πρέπει να επισημανθεί ότι τα μέτρα εμπορικής άμυνας που προβλέπει ο επίδικος κανονισμός επιδιώκουν διαφορετικούς σκοπούς αναλόγως της φύσεώς τους. Όπως ορθώς επισήμανε η Επιτροπή στο υπόμνημα παρεμβάσεώς της, σε περίπτωση επιβολής δασμού κατ' αξίαν, υπό την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, του επίδικου κανονισμού, οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς είναι ελεύθεροι να ορίσουν την τιμή πωλήσεως που θα εφαρμόσουν στην Ένωση, ενώ ακολούθως επιβάλλεται δασμός στην τιμή αυτή κατά την εισαγωγή του προϊόντος στην Ένωση. Τα έσοδα που προέρχονται από τον δασμό αυτό καταβάλλονται στον προϋπολογισμό της Ένωσης. Αντιθέτως, όταν εφαρμόζεται ΕΤΕ, οι εν λόγω παραγωγοί-εξαγωγείς δεν μπορούν πλέον να ορίσουν ελεύθερα την τιμή, η οποία είναι δυνατό να αυξηθεί μόνον έως του ορίου της ΕΤΕ για τις εισαγωγές που διασαφίζονται με σκοπό τη θέση του συγκεκριμένου προϊόντος σε ελεύθερη κυκλοφορία. Όσον αφορά τα πρόσθετα έσοδα από την εν λόγω αύξηση τιμών, τα έσοδα αυτά τα καρπώνονται οι εν λόγω παραγωγοί-εξαγωγείς.
- 52 Συνεπώς, ο επίδικος κανονισμός στηρίζεται στη δυνατότητα εναλλακτικής εφαρμογής αυτών των δύο διακριτών μέτρων, τούτο δε επιτρέπει στους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς να επικαλεστούν την ανάληψη υποχρεώσεως ΕΤΕ που έγινε αποδεκτή από την Επιτροπή, κατά την έννοια του άρθρου 2 του επίδικου κανονισμού, και να αποφύγουν έτσι την επιβολή του προβλεπόμενου στο άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού αντισταθμιστικού δασμού κατ' αξίαν επί των προϊόντων τους. Η ακύρωση του εν λόγω άρθρου 2 θα απέκλειε τη δυνατότητα αυτή και θα καταργούσε την εναλλακτική επιλογή που ο νομοθέτης της Ένωσης θέλησε να παράσχει στους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς, κατά την έκδοση

του επίδικου κανονισμού. Λαμβανομένων υπόψη των διαφορετικών οικονομικών συνεπειών που συνδέονται με τα συγκεκριμένα δύο είδη μέτρων εμπορικής άμυνας, η ακύρωση του άρθρου αυτού θα επηρέαζε, επομένως, την ίδια την ουσία του επίδικου κανονισμού.

- 53 Ως εκ τούτου, το επιχείρημα της SolarWorld ότι, σε περίπτωση ενδεχόμενης ακυρώσεως του άρθρου 2 του κανονισμού αυτού, οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς θα υπάγονταν ανά πάσα στιγμή σε αντισταθμιστικό μέτρο ουδόλως μεταβάλλει το συμπέρασμα ότι οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς στερούνται της δυνατότητας επιλογής που τους παρέσχε ο νομοθέτης κατά την έκδοση του εν λόγω κανονισμού.
- 54 Τρίτον, όπως προκύπτει από τη σκέψη 55 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, αντικείμενο εφαρμογής του άρθρου 2 του επίδικου κανονισμού αποτελεί το 70 % των εισαγωγών των σχετικών προϊόντων από την Κίνα.
- 55 Επομένως, εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι ο νομοθέτης της Ένωσης έθεσε σε εφαρμογή μια σειρά μέτρων, στο πλαίσιο των οποίων η επιβολή δασμού κατ' αξίαν φαίνεται μεν να συνιστά τυπικώς τον κανόνα και η εφαρμογή αναλήψεως υποχρεώσεως σχετικής με ΕΤΕ την εξαίρεση από τον κανόνα αυτόν, όμως στην πραγματικότητα η εφαρμογή της εξαίρεσεως αφορούσε την πλειονότητα των περιπτώσεων ήδη από την έκδοση του επίδικου κανονισμού. Φαίνεται, συνεπώς, ότι υπήρχε πρόθεση ευρείας εφαρμογής της συγκεκριμένης αναλήψεως υποχρεώσεως στο πλαίσιο των προερχόμενων από την Κίνα εισαγωγών που αφορά ο επίδικος κανονισμός. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η ακύρωση της εν λόγω αναλήψεως υποχρεώσεως θα επηρέαζε αναπόφευκτα την ουσία του κανονισμού αυτού.
- 56 Όσον αφορά, τέλος, το επιχείρημα της SolarWorld ότι η ακύρωση του άρθρου 2 του επίδικου κανονισμού από το Γενικό Δικαστήριο δεν θα εμπόδιζε τον νομοθέτη της Ένωσης να ορίσει μια νέα ΕΤΕ σε επίπεδο το οποίο να επαρκεί για την εξάλειψη της ζημίας που υφίσταται η βιομηχανία της Ένωσης, σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η ανάλυση της επιδράσεως στην ουσία μιας πράξεως του δικαίου της Ένωσης εξαρτάται αποκλειστικά και μόνον από τις συνέπειες που απορρέουν αυτομάτως από ενδεχόμενη ακύρωση της σχετικής διατάξεως της πράξεως αυτής. Συνεπώς, τα διαφορετικά μέτρα που θα μπορούσε να λάβει ο εκδότης της εν λόγω πράξεως μετά την ακύρωσή της δεν επηρεάζουν την ως άνω ανάλυση.
- 57 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι το άρθρο 2 του επίδικου κανονισμού δεν δύναται να αποσπασθεί από τις υπόλοιπες διατάξεις του κανονισμού αυτού.
- 58 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως που προβάλλει η SolarWorld πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως που αντλείται από παράβαση των άρθρων 20 και 47 του Χάρτη

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 59 Η SolarWorld προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι προσέβαλε το δικαίωμά της σε αποτελεσματική προσφυγή, το οποίο απορρέει από το άρθρο 47 του Χάρτη, καθώς και το δικαίωμά της ισότητας ενώπιον του νόμου, κατά την έννοια του άρθρου 20 του Χάρτη.
- 60 Συγκεκριμένα, εάν δεν γίνει δεκτό ότι η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη πρέπει να αναιρεθεί για τους λόγους που εκτίθενται στο πλαίσιο του πρώτου λόγου αναιρέσεως, τούτο θα έχει την απαράδεκτη συνέπεια ότι η αναιρεσείουσα, η οποία φέρει την ιδιότητα της καταγγέλλουσας σε υπόθεση εμπορικής

άμυνας ενώπιον των οργάνων της Ένωσης, θα στερηθεί *de jure* την αποτελεσματική ένδικη προστασία και θα υποστεί δυσμενέστερη μεταχείριση από τους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς, οι οποίοι ζητούν ενώπιον των δικαστηρίων της Ένωσης την ακύρωση του επίδικου κανονισμού στο σύνολό του.

- 61 Καθόσον δε ο ίδιος ο σκοπός του βασικού κανονισμού είναι η προστασία των βιομηχανιών της Ένωσης από τη ζημία που προκαλούν οι επιδοτήσεις, η SolarWorld εκτιμά ότι, όταν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης διαπιστώνουν την ύπαρξη επιζήμιας επιδοτήσεως, αλλά δεν επιβάλλουν αντισταθμιστικά μέτρα οιαδήποτε είδους και επαρκούς επιπέδου για την εξάλειψη της ζημίας που έχουν υποστεί οι παραγωγοί της Ένωσης, τότε προσβάλλονται τα δικαιώματα της βιομηχανίας της Ένωσης. Η SolarWorld φρονεί ότι εάν δεν αναιρεθεί η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, η φωτοβολταϊκή βιομηχανία στην υπό κρίση υπόθεση δεν έχει στη διάθεσή της κανένα ένδικο βοήθημα σε περίπτωση παράνομης επιβολής από το Συμβούλιο και την Επιτροπή αντισταθμιστικών μέτρων για ποσό το οποίο δεν είναι επαρκές για να εξαλείψει τη ζημία των παραγωγών της Ένωσης.
- 62 Εξάλλου, το γεγονός ότι οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς που προκάλεσαν τη ζημία στη βιομηχανία της Ένωσης έχουν τη δυνατότητα ασκήσεως προσφυγής κατά κανονισμού με τον οποίο λαμβάνονται μέτρα εμπορικής άμυνας, ενώ ένας Ευρωπαίος παραγωγός δεν έχει τη δυνατότητα αυτή, συνιστά, κατά την άποψή της, παραβίαση της αρχής της ισότητας ενώπιον του νόμου, την οποία κατοχυρώνει το άρθρο 20 του Χάρτη. Συγκεκριμένα, ένας Ευρωπαίος παραγωγός, όπως η αναιρεσείουσα στην υπό κρίση υπόθεση, έχει, κατ' αρχήν, συμφέρον να ζητήσει την ακύρωση ενός κανονισμού που επιβάλλει μέτρα εμπορικής άμυνας όχι στο σύνολό του, αλλά μόνον την ακύρωση ορισμένων μη σύνομων διατάξεών του.
- 63 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος, στο μέτρο που με αυτόν προβάλλεται για πρώτη φορά κατ' αναιρέση παράβαση του άρθρου 20 του Χάρτη. Το Συμβούλιο εκτιμά, εν πάση περιπτώσει, όπως άλλωστε επισημαίνει και η Επιτροπή, ότι ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως είναι αβάσιμος στο σύνολό του.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 64 Πρέπει, καταρχάς, να υπομνησθεί ότι, στην αναιρετική δίκη, η αρμοδιότητα του Δικαστηρίου περιορίζεται, κατ' αρχήν, στον έλεγχο της νομικής λύσεως που δόθηκε βάσει των λόγων και των επιχειρημάτων που προβλήθηκαν ενώπιον του δικαστηρίου της ουσίας (απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 2015, Total κατά Επιτροπής, C-597/13 P, EU:C:2015:613, σκέψη 22 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 65 Εν προκειμένω, η παράβαση του άρθρου 20 του Χάρτη προβάλλεται για πρώτη φορά ενώπιον του Δικαστηρίου, μολονότι η SolarWorld είχε τη δυνατότητα να προβάλει την παράβαση του άρθρου αυτού στο πλαίσιο των δύο λόγων απαραδέκτου της προσφυγής που είχε προβάλει το Συμβούλιο ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως της SolarWorld είναι, συνεπώς, απαράδεκτος, στο μέτρο που αφορά παράβαση του άρθρου 20 του Χάρτη.
- 66 Όσον αφορά το επιχείρημα που αντλείται από παράβαση του άρθρου 47 του Χάρτη, η SolarWorld επισημαίνει ότι εάν δεν είχε τη δυνατότητα να προσβάλει εν μέρει τον επίδικο κανονισμό, δεν θα είχε στη διάθεσή της κανένα ένδικο βοήθημα σε περίπτωση επιβολής από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης αντισταθμιστικών μέτρων για ποσό το οποίο δεν θα ήταν επαρκές για να εξαλείψει τη ζημία των παραγωγών της Ένωσης.
- 67 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί, πρώτον, ότι σκοπός του άρθρου αυτού δεν είναι η τροποποίηση του συστήματος δικαιοδοτικού ελέγχου το οποίο προβλέπουν οι Συνθήκες, και ειδικότερα των κανόνων περί του παραδεκτού των ενδίκων βοηθημάτων που ασκούνται ευθέως ενώπιον των δικαστηρίων της Ένωσης (αποφάσεις της 3ης Οκτωβρίου 2013, Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και

Συμβουλίου, C-583/11 P, EU:C:2013:625, σκέψη 97, και της 24ης Νοεμβρίου 2016, Ackermann Saatzucht κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-408/15 P και C-409/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:893, σκέψη 49).

- 68 Δεύτερον, η προστασία που παρέχει το άρθρο 47 του Χάρτη δεν επιτάσσει να μπορεί ο πολίτης, άνευ όρων, να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως, ευθέως ενώπιον των δικαστηρίων της Ένωσης, κατά μιας τέτοιου είδους νομοθετικής πράξεως της Ένωσης (απόφαση της 3ης Οκτωβρίου 2013, Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-583/11 P, EU:C:2013:625, σκέψη 105).
- 69 Τρίτον, κατά πάγια νομολογία, ο δικαστικός έλεγχος της τηρήσεως της έννομης τάξεως της Ένωσης διασφαλίζεται, όπως προκύπτει από το άρθρο 19, παράγραφος 1, ΣΕΕ, από το Δικαστήριο και τα δικαστήρια των κρατών μελών. Προς τούτο, η Συνθήκη ΛΕΕ έχει θεσπίσει, αφενός, με τα άρθρα 263 και 277 ΣΛΕΕ και, αφετέρου, με το άρθρο 267 ΣΛΕΕ ένα πλήρες σύστημα ενδίκων βοηθημάτων και διαδικασιών προς διασφάλιση του ελέγχου της νομιμότητας των πράξεων της Ένωσης, αναθέτοντας αυτόν τον έλεγχο στον δικαστή της Ένωσης (αποφάσεις της 3ης Οκτωβρίου 2013, Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-583/11 P, EU:C:2013:625, σκέψεις 90 και 92, και της 19ης Δεκεμβρίου 2013, Telefónica κατά Επιτροπής, C-274/12 P, EU:C:2013:852, σκέψη 57).
- 70 Υπό τις συνθήκες αυτές, το γεγονός ότι η SolarWorld δεν μπορεί να ασκήσει προσφυγή μόνον κατά ορισμένης διατάξεως που αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα του επίδικου κανονισμού δεν προσβάλλει τα δικαιώματα που απορρέουν από το άρθρο 47 του Χάρτη, στο μέτρο που η εταιρία αυτή μπορεί να προσβάλει τον επίδικο κανονισμό στο σύνολό του. Θα μπορούσε, πράγματι, εφόσον πληροί τις προβλεπόμενες στο άρθρο 263, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ προϋποθέσεις ενεργητικής νομιμοποίησης, να προσβάλει ευθέως τον επίδικο κανονισμό ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ζητώντας την αναστολή των αποτελεσμάτων της ακυρώσεως αυτής έως τη λήψη, εκ μέρους των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, των αναγκαίων μέτρων για την εκτέλεση της ακυρωτικής αποφάσεως ή να αμφισβητήσει το κύρος του επίδικου κανονισμού ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων ζητώντας από τα δικαστήρια αυτά να υποβάλουν προδικαστικά ερωτήματα στο Δικαστήριο.
- 71 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη δεν παραβαίνει το άρθρο 47 του Χάρτη, στο μέτρο που το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε με αυτή ότι η προσφυγή της SolarWorld ήταν απαράδεκτη διότι το άρθρο 2 του επίδικου κανονισμού δεν μπορούσε να αποσπασθεί από τον υπόλοιπο κανονισμό.
- 72 Συνεπώς, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως που προβάλλει η SolarWorld πρέπει να απορριφθεί ως εν μέρει απαράδεκτος και εν μέρει αβάσιμος.
- 73 Επομένως, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 74 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαινεται επί των δικαστικών εξόδων.
- 75 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του ίδιου Κανονισμού, που εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, αυτού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 76 Δεδομένου ότι το Συμβούλιο ζήτησε την καταδίκη της αναιρεσείουσας και αυτή ηττήθηκε, η αναιρεσείουσα πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το αίτημα του εν λόγω οργάνου.

- 77 Το άρθρο 140, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, που επίσης εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του εν λόγω Κανονισμού, ορίζει ότι τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.
- 78 Εν προκειμένω, η Επιτροπή, η οποία είχε πρωτοδίκως την ιδιότητα της παρεμβαίνουσας, θα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (ένατο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**
- 2) Καταδικάζει τη SolarWorld AG στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.**
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.**

(υπογραφές)